

sig et stykke arbejde, bliver han let til nar ved at blive trukket i skat og ved pensionsnedsættelse i skrigende misforhold til, hvad han tjener på sin indsats. Dertil kommer ofte tab af boligydelse og hjemmehjælpstilskud og anden offentlig hjælp. Trækket manifesterer sig endda ofte på vilkårlige tidspunkter – måske længe efter, at den ældre har måttet opgive arbejdet. Lovgivningsfinesser og skemauforståeligheder er samfundssygdomme, som må bekæmpes overalt. De gør den enkelte borger til afhængighedsperson af offentligt ansatte i stedet for, at de offentligt ansatte skulle være enkeltborgerens tjenere.

Den, der skaffer sig ekstra arbejdsindtægter, gør samfundsmæssig gavn i en tid, hvor Danmarks problem er, at der bestilles alt for lidt her i landet. Samfundet bør derfor opmuntre alle – også pensionister – til at bestille mere og ikke straffe dem for at bidrage til forøgelse af nationalproduktet og dermed for mulighederne for tilbagebetaling af landets gæld og forbedring af velstand og velfærd.

Alle ved, at de gældende regler får mange pensionister til at skjule for myndighederne, at de tjener penge ved siden af.

Heller ikke de, der har fuldtidsbeskæftigelse ved siden af folkepensionen, bør rammes. Det er i øvrigt også meget svært at udskille dem. Både fordi man skifter mellem mindre og mere arbejde, og fordi der er alle afskygninger mellem deltids- og fuldtidsarbejde. (Ifølge Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 5009, skal det dreje sig om knap 25.000 folkepensionister, som har fuldtidsbeskæftigelse).

Ud fra den grundopfattelse, at folkepensionen ikke bør baseres på at skulle dække et eksistensminimum, men derimod være den ret, den enkelte har oparbejdet i forhold til samfundet, ønsker fremskridtspartiet derfor ophævelse af den den 16. oktober 1982 med folkepensionslovens vedtagne § 6 indførte diskrimination mod 67-69-åriges arbejde.

Den, der for eksempel i 1950'erne har sparet op på bankbog i stedet for at bruge rub og stub, er blevet straffet mere end rigeligt af skat og inflation.

Hvorfor skal man så nu på ny specielt genere de såkaldt rige gamle?

Samme pensionsbeløb til alle har også den psykologiske fordel, at den ene pensionist ikke længe misunder sin nabo for i folkepension at få 122 kr. mere, end han selv modtager. Den slags undgås, når alle får udbetalt 4.000 kr. om måneden og altså ingen mindre end andre. Klarhed og enkelhed er altid en lovgiverdyd. Men i forhold til de

700.000 ældste i befolkningen er det af ganske overordentlig stor vigtighed at blive befriet for gældende pensionstillægsopgørelsesregler, der er en skamlet på dansk lovgivning. Nok har der været kæmpet med problemet i årtier. Alligevel måtte socialministeren så sent som i Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 4260, indrømme, at »en pensionist (kan) have en ekstrainkomst på 10.000-15.000 kr. om året og få mindre ud af det end den, der overhovedet ingenting har«.

Da samme socialminister var i opposition, var han medforslagsstiller til lovforslag nr. L 100 af 15. marts 1977 (se Folketingstidende 1976-77 (2. samling), forhandlingerne sp. 666 og 2236 samt tillæg A sp. 3395) om, at ekstraindtægter ikke på nogen måde skal beskære folkepensionen. Han var her i selskab med bl.a. den nuværende statsminister. Fordi man kommer i regering, behøver man dog ikke være på vild flugt fra de rigtige tanker, man hidtil har forfægtet som ansvarligt folketingsmedlem.

Til § 1, 2. pkt.

Folkepensionister, der indlægges på plejehjem m.v., betaler i idealsamfundet selv herfor og bevarer til gengæld deres fulde pension. Enhver tanke i så henseende er imidlertid ikke realiserbar, i alt fald ikke i de nærmeste årtier. Derfor tvinges vi til i nogle år endnu at opretholde det hidtidige princip om, at de pågældende får nedsat deres pension til et lommepengebeløb.

Ved udformningen af reglerne herom ønsker fremskridtspartiet, at folkepensionisten modtager sin fulde pension i indlæggelsesmåneden og herudover i de følgende 6 måneder. Visitation til plejehjem modsvarer ikke indlæggelse. Efter 6 måneders periodens ophør udbetales alene lommepenge. Særforsorgsinstitutioner og fængsler (men ikke sygehuse) ligestilles med plejehjem. Også varetægtsfængsling bør tælle med, idet der ved så lang en frist som 6-7 måneder typisk vil rammes rigtigt ved at sidestille varetægt med straf i denne relation.

For at skabe tryghed og sikkerhed hos pensionisten er lommepengeområdet således klart og firkantet afgrænset i fremskridtsforslaget på en måde, der giver rummeligere frist til afvikling af egen lejlighed og andre forpligtelser.

Der bliver altså flere folkepensionister på fuld takst (de 4.000 kr.).

For 1985 foreslås en månedlig lommepengeydelse på 600 kr. Da gennemsnitstallet omfattet af ordningen forventes at blive 45.000 pensionister, er